



การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบTotal Physical Response ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Development of English vocabulary memory skills using Total Physical Response teaching method in Grade 3 primary school students

พัชรารณณ์ พรหมมะลิ

Patcharaporn Prommali

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Thepsatri Rajabhat University

Email: ppommali@hotmail.com

Received January 11, 2018 & Revise February 18, 2018 & Accepted June 30, 2018

บทคัดย่อ

บทความปริทรรศน์นี้เพื่อวิเคราะห์และสังเคราะห์การพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบTotal Physical Response ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าในสังคมโลกปัจจุบันหลายๆคนล้วนตระหนักรู้อยู่แล้วว่าภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง การเข้าใจความแตกต่างของภาษา วัฒนธรรม การคิด สังคม การเมือง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ความรู้เรื่องคำศัพท์เป็นเรื่องสำคัญที่สุดเพราะคำศัพท์สามารถช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น วิธีการสอนแบบTotal Physical Response ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปฏิบัติตามคำสั่งคำขอร้องที่ฟังอ่านออกเสียงตัวอักษร คำกลุ่มคำประโยคง่ายๆและบทพูดเข้าจังหวะง่ายถูกต้องตามหลักการอ่านบอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมายตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยคบทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ พูดโต้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่ายๆในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟังใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆบอกความต้องการง่ายๆของตนเองพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆตามแบบที่ฟังพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวจัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคลสัตว์และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่านพูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาบอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัยบอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ, การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, วิธีการสอนแบบTotal Physical Response, นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3



Abstract

This review article is to analyze and synthesize the development of English vocabulary memorization skills by teaching with Total Physical Response in Grade 3 students. It was found that in today's global society, many people are already aware that English is a very important language. Understanding the differences in language, culture, thinking, society, politics, having a good attitude towards using English and being able to use English for communication. Knowledge of vocabulary is the most important because vocabulary can help learners succeed in their studies and help learners learn languages more effectively. The teaching method with Total Physical Response in Grade 3 students follows commands and requests that they listen to, reads aloud letters, words, groups of words, simple sentences, and simple rhythmic dialogues correctly according to the principles of reading, tells the meaning of words and groups of words that they listen to, and answers questions from listening to or reading sentences, conversations, or simple stories. Speak in short, simple words in interpersonal communication according to the listening model. Use simple commands and requests. State simple needs. Speak and give information about yourself and your friends. Tell your feelings about things around you or activities according to the listening model. Speak and give information about yourself and things around you. Categorize words according to types of people, animals, and things according to what you hear or read. Speak and make gestures according to the social etiquette/culture of the native speaker. Tell the names and simple words about festivals/important days/celebrations and the lives of the native speaker. Participate in language and cultural activities appropriate to your age. Tell the differences in the sounds of letters, words, and groups of words.

Keywords: Skill development, English vocabulary memorization, Total Physical Response teaching method, Grade 3 students.

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันหลายๆคนล้วนตระหนักรู้แล้วว่าภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตของคนไทยและคนทั่วโลกไปแล้ว ทั้งจากการใช้อินเตอร์เน็ต การดูทีวี การดูภาพยนตร์ หรือแม้แต่การสื่อสาร ผู้คนส่วนใหญ่ก็มักนิยมใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารกันมากขึ้น ทั้งในปัจจุบันนี้ผู้คนสามารถรับรู้ข่าวสารรอบโลกหรือสามารถติดต่อกับเพื่อนต่างชาติได้ภายในเสี้ยววินาที ซึ่งถ้าหากบุคคลใดไม่มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษก็จะมีโอกาสเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้น้อยและ



ไม่หลากหลายมากนัก (อมรวิรัช นาครทรรพ, 2540, อ้างอิงจาก Naibitt, 1995) อีกทั้งในด้านของการทำงานบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกมาในปัจจุบัน เมื่อมีความรู้ภาษาอังกฤษทั้งพูดและเขียนได้เป็นอย่างดีแล้วนั้น โอกาสในการหางานก็มีหลากหลายมากขึ้นและไม่จำกัดแค่ในประเทศไทยเท่านั้น เนื่องจากไม่ว่าบุคคลใดจะใช้ภาษาใดเป็นภาษาประจำชาติแต่เมื่อต้องติดต่อสื่อสารธุรกิจกับบุคคลที่ต่างภาษาและต่างวัฒนธรรม ทุกคนควรใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และทำให้ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ทั้งช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษา วัฒนธรรม การคิด สังคม การเมือง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษและสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ความรู้เรื่องคำศัพท์เป็นเรื่องสำคัญที่สุดเพราะคำศัพท์สามารถช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนและช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คำศัพท์ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ก่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสาร Thornbury (2002) ได้กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ผู้เรียนอาจจะสื่อสารได้บางส่วนแต่ถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ผู้เรียนจะไม่สามารถสื่อสารได้เลย (ประไพศรี ให้อยอง, 2560) ดังนั้นการเรียนรู้คำศัพท์ถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ หากผู้เรียนมีความรู้ในด้านคำศัพท์น้อย การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษด้านต่างๆ ก็จะไม่สามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2545)

อย่างไรก็ตามมีนักเรียนจำนวนมากที่ยังประสบปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและอุปสรรคสำคัญที่ทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษได้ไม่ดีเท่าที่ควรคือ การไม่รู้คำศัพท์ จำคำศัพท์ไม่ได้ ไม่เข้าใจความหมาย ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องราว นั้นเป็นเพราะว่าคลังคำศัพท์ในสมองยังน้อย และหลายครั้งที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเมื่อพบเจอคำศัพท์ยากๆทำให้เกิดความท้อแท้อันกลายเป็นปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ (ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล, 2559) และนักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและไม่สามารถนำคำศัพท์ไปใช้ในการติดต่อสื่อสารได้ ทั้งยังขาดการฝึกทักษะการนำคำศัพท์ไปใช้ ทั้งนี้เกิดจากการที่นักเรียนขาดความสนใจในการเรียนรู้คำศัพท์ นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนไม่สนุก ไม่น่าสนใจ เพราะครูส่วนมากยังขาดเทคนิควิธีการสอนและมักจะสอนคำศัพท์โดยเน้นการจด การท่องจำ และการสอนยังเน้นตัวครูเป็นสำคัญโดยที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งครูจึงทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ (กรมวิชาการ, 2545)

วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response : TPR) เป็นวิธีการสอนที่เน้นพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนแบบไม่ฝืนธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาเหมาะสมกับวัยของนักเรียนที่อยู่ในระดับประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานและยังเป็นการ



เตรียมความพร้อมในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา อังกฤษโดยตรงจากการปฏิบัติช่วยให้นักเรียนเกิดความกล้าแสดงออกเกิดความสนุกสนาน มีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ (ภัทรวิ ปันติ, 2558)

ด้วยเหตุผลและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจใช้วิธีการสอนนี้เพื่อพัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ ภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้วยความหวังว่าเทคนิคการสอนแบบTPRจะช่วยให้นักเรียนมีความรู้เรื่องคำศัพท์ ภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้นและเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนภาษาอังกฤษภายในห้องเรียน อันจะนำไปสู่การ พัฒนาความสามารถในทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551)

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรม และมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้นและมีวิสัยทัศน์ในการ ดำเนินชีวิต ภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษากลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำ รายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

สาระการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอด ความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร: การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียนแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นตีความนำเสนอข้อมูลความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ และ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม



ภาษาและวัฒนธรรม: การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาความสัมพันธ์ความเหมือนความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น: การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก: การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนชุมชนและสังคมโลกเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อประกอบอาชีพและแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

มาตรฐานและตัวชี้วัดชั้นปีที่3

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และ แสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ปฏิบัติตามคำสั่งและคำขอร้องที่ฟังหรืออ่าน อ่านออกเสียงคำ สะกดคำ อ่านกลุ่มคำ ประโยคและบทพูดเข้าจังหวะ (chant) ง่ายๆถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก / ระบุภาพหรือสัญลักษณ์ตรงตามความหมายของกลุ่มคำและประโยคที่ฟัง ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยคบทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆง่ายๆในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆตามแบบที่ฟัง บอกความต้องการง่ายๆของตัวเองตามแบบที่ฟัง พูดขอและให้ข้อมูลง่ายๆเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนตามแบบที่ฟัง บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆตามแบบที่ฟัง

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่อง ต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด พูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลองและชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย



มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือน และความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆของภาษาต่างประเทศ และภาษาไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษาความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่าย ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตัวชี้วัด ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

2.1.3 คุณภาพผู้เรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปฏิบัติตามคำสั่งคำขอร้องที่ฟังอ่านออกเสียงตัวอักษรคำกลุ่มคำประโยคง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่าย ๆ ถูกต้องตามหลักการอ่านบอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟังตรงตามความหมายตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยคบทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ พูดได้ตอบด้วยคำสั้น ๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟังใช้คำสั่งและคำขอร้องง่ายๆบอกความต้องการง่ายๆของตนเองพูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อนบอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆใกล้ตัวหรือกิจกรรมต่างๆตามแบบที่ฟังพูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัวจัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคลสัตว์และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่านพูดและทำท่าประกอบตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษาบอกชื่อและคำศัพท์ง่ายๆเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัยบอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆของภาษาต่างประเทศและภาษาไทยบอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัวมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่าง และนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300 - 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็น



รูปธรรม) ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนา
โต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

ความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

กาเดสซี (Ghadessy, 1998) ให้ความเห็นว่าคำศัพท์มีความสำคัญยิ่งกว่าโครงสร้าง ทางไวยากรณ์ เพราะคำศัพท์เป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา หากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ก็สามารถนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น วลีประโยคเรียงความ แต่หากไม่เข้าใจคำศัพท์ ก็ไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลย ดังนั้นในบรรดาองค์ประกอบทั้งหลายของภาษา “คำ” เป็นสิ่งที่เรารู้จักมากที่สุด ภาษา ก็คือการนำคำมารวมกัน (A Language is a Collection of Words) นั่นเอง

Schmitt (2000) ได้กล่าวว่าความรู้ด้านคำศัพท์เป็นส่วนสำคัญที่สุดของความสามารถทางการสื่อสาร หรืออาจกล่าวได้อีกอย่างหนึ่งว่าไวยากรณ์ หรือ ความรู้ทางภาษาประเภทอื่น ๆ ไม่สามารถใช้ในการสื่อสาร หรือใช้เขียนได้โดยปราศจากสื่อกลางซึ่งก็คือคำศัพท์ เพราะคำศัพท์และหน่วยของคำเป็นแกนหลักของการเรียนรู้และการสื่อสาร

วรรณพร ศิลาขาว (2539) ให้ความเห็นว่าคำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษา ซึ่งผู้เรียน จะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรกเพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะ การฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจากคำจำกัดความข้างต้นสรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานทางภาษา ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้เป็นอันดับแรก เพราะคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษา ดังนั้น การเรียนคำศัพท์จึงมีความสำคัญต่อการเรียนภาษามากเพราะการรู้ศัพท์ช่วยให้สามารถสื่อสารได้ และหากมีความรู้ศัพท์มากก็จะสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response) หรือ TPR

คำจำกัดความของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

Asher (1986) ได้ให้คำจำกัดความว่า การตอบสนองด้วยท่าทาง คือ การเรียนภาษาที่สอง หรือ ภาษาต่างประเทศ โดยเป็นการสอนที่ให้นักเรียนฟังคำสั่งพร้อมกับตอบสนองด้วยท่าทางที่เหมาะสม

Widodo (2005) กล่าวว่า การตอบสนองด้วยท่าทาง หมายถึงการกระตุ้นให้นักเรียนฟังและตอบสนองผ่านท่าทางจากคำสั่งของครู

มณี อินทพันธ์ (2553) ได้กล่าวว่าการตอบสนองด้วยท่าทางคือ วิธีการสอนที่ครูเป็นต้นแบบแสดงท่าทาง พร้อมพูดคำศัพท์หรือประโยคโดยมีสื่อที่เป็นสิ่งของหรือรูปภาพให้นักเรียนปฏิบัติตาม

จากคำจำกัดความที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า การตอบสนองด้วยท่าทางคือวิธีการสอนภาษาที่สองที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของประเทศตนเอง เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี เป็นต้น โดยที่นักเรียนเกิดทักษะการฟังและการตอบสนองโดยแสดงออกจากการปฏิบัติท่าทางตามคำสั่งของครู



ประเภทของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

ศศิภา (2562) นักวิชาการได้จัดแบ่งประเภทของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ไว้ดังนี้

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกาย (Total Physical Response Body: TPR-B) คือ การสอนโดยการแสดงท่าทางปฏิบัติเพียงอย่างเดียว ครูใช้คำศัพท์ วลีหรือประโยคที่เกี่ยวกับร่างกายในการออกคำสั่ง เช่น “Jump.” การแสดงท่าทางจะปฏิบัติอย่างซ้ำๆ จำ นวน 2 -3 ครั้ง หรือจนกว่านักเรียนทุกคนจะสามารถทำได้ด้วยตนเอง การแสดงท่าทางเป็นสิ่งสำคัญ ในการสอนภาษาที่สอง เนื่องจากท่าทางคือ เครื่องมือและสื่อที่จะทำให้ให้นักเรียนเข้าใจประโยคในช่วงแรกประโยคคำสั่งควรเป็นประโยคแบบสั้นและเข้าใจง่าย จากนั้นค่อยๆ เพิ่ม ประโยคที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้ร่างกายเป็นการใช้คำศัพท์ เกี่ยวกับร่างกายทั้งหมด นอกจากนี้ครูสามารถจัดกิจกรรมโดยใช้เกม เช่น เกม Simon says เมื่อครูพูดคำสั่งว่า Simon says: “Jump.” ให้นักเรียนทำท่าทางกระโดดแต่ถ้าเมื่อใดที่ครูไม่ได้พูดคำสั่งว่า Simon says นักเรียนไม่ต้องทำท่าทาง

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สิ่งของ (Total Physical Response – Object: TPR-O) คือ การสอนโดยครูนำสิ่งของต่างๆ ภายในห้องเรียน เพื่อใช้เป็นสื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนในการออกคำสั่งครูควรใช้คำศัพท์ควบคู่กับคำกริยา เช่น “Point to a pencil.” ทั้งนี้ครูควรเริ่มจากการแนะนำสิ่งของก่อน และ ครูสามารถสอนไวยากรณ์เรื่องจำนวนได้เช่น “Give me two pencils.”

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้รูปภาพ (Total Physical Response -Picture: TPR-P) คือ การสอนโดยครูนำรูปภาพที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนมาใช้ออกคำสั่งเพื่อให้นักเรียนออกมาชี้ จับ หรือแตะรูปภาพ หน้าห้องเรียน เช่น ครูพูดคำสั่งว่า “The bird is on the roof of a house.” นักเรียนนำรูปภาพนกมาแปะติดบนหลังคาบ้าน โดยรูปภาพที่นำมาใช้จะมี 2รูปแบบ คือ 1) รูปภาพสำเร็จ เช่น ภาพถ่าย 2) รูปภาพปะติดแกะออก โดยข้อดีของรูปภาพปะติดแกะออกคือสามารถสลับรูปตามตำแหน่งต่างๆ ของภาพได้ นอกจากนี้รูปภาพที่นำมาใช้ครูต้องคำนึงถึงระดับชั้น ช่วงอายุและความยากง่ายของบทเรียนด้วยการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การเล่าเรื่อง (Total Physical

Response - Storytelling: TPR-S) คือการสอนโดยครูมีหน้าที่เล่าเรื่องและแสดงท่าทางประกอบให้ดู หลังจากนั้น ให้นักเรียนอาสาสมัครออกมาแสดงท่าทางตามเนื้อเรื่อง หรือถ้านักเรียนมีความพร้อมที่จะพูดให้นักเรียนเป็นคนเล่าเรื่องและให้เพื่อนๆ ออกมา แสดงท่าทางประกอบเนื้อเรื่องก็ได้เช่น ขณะที่ครูเล่านิทานเรื่อง Little tiger picks up และพูดประโยคว่า “Pick up your toys, Little tiger.” ครูทำท่าทางเก็บของเล่นให้นักเรียนดูจำนวน 3ครั้ง ทั้งนี้ครูต้องคำนึงถึงความพร้อมในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน การเลือกใช้ นิทานควรเหมาะสมกับช่วงวัยภาษาไม่ซับซ้อน และมีเนื้อเรื่องไม่ ยาวจนเกินไป



การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้การวาดรูป (Total Physical Response – Drawing: TPR-D) คือ การสอนโดยครูวาดรูปเองเหมาะสำหรับชุดคำศัพท์ที่ไม่สามารถนำมาให้นักเรียนดูได้หรือจับต้องได้เช่น ห้างฟ้า พระอาทิตย์ พระจันทร์ ก้อนเมฆ ภูเขา เป็นต้น

การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางโดยใช้สถานที่ (Total Physical Response Location: TPR-L) คือ การสอนโดยครูเขียนคำหรือวาดรูปแล้วนำไปติดบริเวณรอบๆ ห้องเรียน เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล ตลาด จากนั้น ครูออกคำสั่ง ให้นักเรียนไปยังสถานที่ต่างๆ ตัวอย่างเช่น ครูออกคำสั่งว่า “Walk to school.” เป็นต้น

ประโยชน์ของวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR)

Widodo (2005) เทคนิค Total Physical Response (TPR) มีประสิทธิภาพ เพราะเป็นวิธีการที่ใช้ได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์หรือวลีได้ ห้องเรียนมีความผ่อนคลายและนักเรียนสนุกในการเรียน สามารถทำให้การสอนสนุกขึ้นสำหรับทั้งครูและนักเรียน ไม่ว่านักเรียนจะมีส่วนร่วมกี่คน トラバได้ที่ครูพร้อมเป็นผู้นำ ผู้เรียนก็จะทำตามสามารถใช้ในชั้นเรียนผสม โดยใช้ร่างกายและรูปภาพช่วยทำให้ผู้เรียนทุกคนเข้าใจ ภาษาเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต้องใช้ในการประสานงานของสมอง ทั้งซีกขวาและซีกซ้ายของมนุษย์

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *การวิจัยเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ชุมวรฐาอี, ช. (2557). ประสิทธิภาพของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *Graduate Research Conference*, 2322.
- นาครพรรพ, อ. (2540). *ความฝันของแผ่นดิน*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ "การศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์".
- บุญรัมย์, พ. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง กับที่เรียนโดยใช้การสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. 106. doi:https://doi.nrct.go.th/ListDoi/listDetail?Resolve_DOI=



- บุญนาค, ช. (2018). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยและข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์
การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี2564 – 2568. *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัย
ระดับชาติ ครั้งที่ 2 “GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2018”*, 235.
- ป็นติ, ภ. (2558). ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
และการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้).
วารสารบัณฑิตวิจัย, 41.
- พงศ์ทัต, ศ. แ. (2541). *คู่มือภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชันส์.
- ศิริ, ว. (2559). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะ
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ส าหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. 195.
- ศิลาขาว, ว. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบการสอน. *ปริญา
นิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา)*.
- สีป่อ, พ. (2550). *สุดยอดวิธีสอนภาษาอังกฤษ นำไปสู่ การจัดการเรียนรู้ของครูยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: อักษร
เจริญทัศน์.
- โหล้ยอง, ป. (2560). ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาเอกอังกฤษสาขาวิชา
ภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ดรธานี*(2), 4.
- อินทพันธ์, ม. (2553). การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง: วิวัฒนาการและการนำไปใช้กับผู้เรียนต่าง
บุคลิกภาพรูปแบบการเรียนและระดับความสามารถทางภาษา. *วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต*.
- อุดมเกียรติสกุล, ป. (2559, มิถุนายน 17). กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ในโรงเรียนเอกชนจังหวัดปทุมธานี. *การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติครั้งที่
3 ก้าวสู่ทศวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้สู่ความยั่งยืน*, 844.
- อุดมพรเทพสกุล, ศ. (2562). การจัดประสบการณ์ภาษาที่สองโดยเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทางในเด็ก
ปฐมวัย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ*(1), 33-34.
- Asher, J. (1986). *Learning Another Language through Actions: The Complete Teacher's
Guidebook*. Los Gatos, CA: Sky Oaks Productions, Inc.



- Asher, J. J., Kusudo, J. A., & Torre, R. D. (1974). Learning A Second Language Through Commands: The Second Field Test†. doi:<https://doi.org/10.1111/j.1540-4781.1974.tb05074.x>
- Ghadessy, M. (1998). Word Lists and Materials Preparation : A New Approach. *English Teachings Forum*, 24-27.
- Nurlaili, Nurani, S., & Yohana, L. (2015). THE EFFECTIVENESS OF TEACHING ENGLISH VOCABULARY THROUGH TOTAL PHYSICAL RESPONSE STORYTELLING (TPRS). *DEIKSIS*. Retrieved from <https://journal.lppmunindra.ac.id/index.php/Deiksis/article/view/539/806>
- Sariyati, I. (2013). The Effectiveness of TPR (Total Physical Response) Method in English Vocabulary Mastery of Elementary School Children. *PAROLE: Journal of Linguistics and Education*, 1(3). doi:<https://doi.org/10.14710/parole.v3i1%20April.50-64>
- Schmitt, N. (2000). Vocabulary in Language Teaching. *Cambridge University Press*.
- Thornbury, S. (2002). *How to Teach Vocabulary*. Pearson Education ESL.
- Widodo, H. P. (2005). Teaching Children Using a Total Physical Response(TPR) Method: Rethinking. *BAHASA DAN SENI*.